

BELANG VAN DE SAMENWERKING VOOR DE OCMW's MET DE CAW's.

Beste mensen,

Bij de voorbereidende besprekingen van het convenant tussen de OCMW's en CAW's heb ik herhaaldelijk beklemtoond dat de OCMW's de CAW's nodig hebben. Ik weet dat deze uitspraak met enige argwaan werd ontvangen. Een vrees voor het doorschuiven van verantwoordelijkheden, bepaalde taken en opdrachten niet moeten opnemen, zeg maar de anderen het werk laten doen voor meerwelzijn op de gemeente. Ik heb begrip voor deze reacties en ik wil mijn stelling dan ook wat nuanceren. Niet de OCMW's, maar de mensen hebben de CAW's nodig. Bij de vaststelling dat de werking van de CAW's meer toegespitst wordt op stedelijke agglomeraties en veel minder op landelijke gemeenten trekt dit convenant er dan ook toe de CAW's via de OCMW's dichter te brengen bij de doelgroepen die evenzeer aanwezig zijn in landelijke en residentiële gemeenten dan de stad. De mensen van onze gemeenten hebben dus evenveel recht op gespecialiseerde diensten, de expertise, de dienstverleningen van de CAW's; En natuurlijk zijn er ook wat gevoelens omtrent concurrentie (Ik heb dit niet uitgevonden). Het lijkt mij duidelijk dat er weinig grond bestaat voor deze gevoelens daar weinig lokale besturen last hebben van ADHD en aan relatieve toe zijn omdat zij zo graag taken van CAW's zouden willen overnemen. Laat mij toe het allemaal wat positiever en concreter te duiden aan de hand van wat praktijkvoorbeelden uit de recente geschiedenis van het OCMW Destelbergen, Iemand verblijft in het Klemenswerk als dakloze met onderstandsdomicilie in Destelbergen. Voorheen verbleef hij in het crisisopvangcentrum De Schelp. Het OCMW Destelbergen betaalt de verblijfskosten en het leefloon. Ik citeer uit het verslag van de Sociale Dienst van het CAW: "werk: P. is van plan om zijn tewerkstelling als artikel 60 verbonden aan het OCMW Destelbergen tot het einde van de oorspronkelijk gestelde termijn te doen."

"woonst: P. wil zich in het Gentse vestigen omwille van zijn dochter. Is van plan om binnen 5 maanden intensief te zoeken naar een woonst. Hij heeft dan 3 maanden gewerkt, wat gespaard en hij kan inkomenswijzen voorleggen wat de slaagkansen met betrekking tot de woonst aanzienlijk verhoogt. Hij zoekt een woning met minimum 1 slaapkamer, liefst 2, gezien het de bedoeling is dat zijn dochter bij hem intrekt." Dit is een prachtig voorbeeld van een mogelijk samenwerkingsverband om een goed toekomstproject mogelijk te maken. Het is evenwel hoedanook noodzakelijk dat zowel de Sociale Dienst van de CAW als de Sociale Dienst van het OCMW in voeling blijven met mekaar om dit traject met succes te laten voltooien door betrokkene. Volgend geval; M. bleef tijdelijk in De Schelp naar aanleiding van gewelddadigheden van de partner. Betrokkene heeft ondertussen de crisisopvang verlaten om terug de partner te vervoegen. De hulp van het OCMW wordt ingeroepen. Die hulp komt er, onder voorbehoud van toestaan van relatiebemiddeling (wij kijken uiteraard naar de CAW's) en werken aan een verslavingsprobleem. Heel dikwijls hebben wij het gevoel dat voor crisisopvangcentra het probleem is opgelost wanneer het Centrum is verlaten. Niets is minder waar. Dan pas begint het grote werk naar mogelijke oplossingen van de problematiek De intake en het sociaal verslag van het crisisopvangcentrum kan daarbij heel nuttig zijn. Helaas, wij stellen vast dat dit dikwijls uitblijft vanwege zijn eenvoud, uiteraard gepaard met het verzoek voor betaling voor de verblijfskosten. Ik

vind van het wezenlijk belang dat het bevoegd OCMW in kennis wordt gesteld om als lokale antenne signalen te kunnen opvangen en de elementen te kunnen aanreiken om een nieuwe crisis te voorkomen. Uiteraard kan de hulpverlening bestaan in een subtiele verwijzing naar meer gespecialiseerde instanties. Vooral met personen van allochtone origine hebben wij geleerd dat een sociale tewerkstelling terzake veel mogelijkheden heeft.

Ik verwijs vervolgens naar de omgevingsanalyse van ons Lokaal Sociaal Beleidsplan. Wij zijn blij, we hebben kunnen rekenen op enkele aanwezigheden van de verantwoordelijken van de CAWs in stuurgroepvergaderingen, want het is door hun tussenkomsten dat een belangrijke wijk, aanleunend tegen Gerit kon gekwalificeerd worden als kansarm. Dit is natuurlijk een belangrijk signaal naar het beleid toe met het oog op structurele maatregelen voor kansarmoedebestrijding.

Ik verwijs tenslotte naar mijn inziens een belangrijke werkbijeenkomst die recentelijk heeft plaatsgegrepen bij het Provinciebestuur mede op initiatief van de CAW'S *omtrent* de problematiek van de wachtlijsten en de soms dramatische sociale gevolgen van het ontberen van gespecialiseerde hulp.

De OCMW's, met hun dwingende wettelijke opdracht en verantwoordelijkheden en hun middelen waarover zij nu reeds beschikken, werden hierin totaal over het hoofd gezien. Alle welzijnssectoren waren hierop uitgenodigd en aanwezig, behalve dus de OCMW's. Een medewerker van het Provinciebestuur, die ik overigens bijzonder waardeer, vroeg mij hoe ik op het idee gekomen was deel te nemen aan deze bijeenkomst. Bij deze dus het antwoord er zijn OCMW's die rusthuizen beheren met dementenafdelingen, sociale werkplaatsen hebben waar zelfs ruimte is voor bezigheidstherapie, we verlenen budgetbegroeiing voor onbepaalde duur aan verstandelijk achtergestelden, sommigen hebben dagverzorgingscentrum of een samenwerkingsverband met een dienst Beschut Wonen, uiteraard hebben de meeste OCMW's een crisisopvang en nog zoveel meer. Op vermelde werkbijeenkomst werd eveneens verwezen naar de mogelijkheden en de noodzaak van multidisciplinair overleg. Welnu, ook daarin hebben nogal wat OCMW's kaas van gegeten. Laat mij tenslotte nog verwijzen naar een ambitieus plan van het Regionaal Welzijnsoverleg met het EZesoc, voorzover ik weet ontsproten uit de geest van Koen Berwouts, om de hulpverlening aan Jong volwassenen met een instellingsverleden naadicos en subtiel verder te zetten bij hun meerderjarigheid. De jongerenadviescentra kunnen hiertoe in een constructief samenwerkingverband met de OCMW's een effectieve en efficiënte rol spelen. Het convenant dat wij ondertekend hebben biedt ons voor dit alles een uitstekend kader. Het is aan het personeel van onze Sociale Diensten om dit op een geëngageerde wijze in te vullen. Wij mogen daarbij niet bang zijn te experimenteren, grenzen te verleggen. Wij kunnen er zelfs een project van maken, tot meerdere eer en glorie van onze budgetten.

Carlos Seyssens

Secretaris OCMW Destelbergen